

MAKÓ v. 17.

Vasárnap lesz a makói városrendezési előadás. Birbauer Virgil építész-mérnök, városrendezési tanács tagja Makón előadást tart városrendezési problémákról s ez alkalommal ismétli eredeti elgondolásait Makónak, mint mintaszerű alföldi gazdavárosnak továbbfejlesztéséről. Az érdekes előadást eredetileg szombatra tervezték, minthogy azonban Birbauer Virgil szombaton földmezővásárhelyen tart előadást, makói szereplése vasárnapra marad. Vasárnap délelőtt 11 órai kezdettel a városháza nagytermében lesz az előadás, amely ingyenes.

Anyakönyvi hírek. Házasságra jelentkeztek: Varga István Galamb Ilonával. Elhaltak: özv. Dán Jánosné Bors Julianna 77 éves (Szent János-ter 25.), Andó Istvánné Kiss Matild 25 éves kunágotai lakos a kórházban, Patócs Ferenc 45 éves kiszombori lakos a kórházban, Gera Sámuelné Szirbik Erzsébet 67 éves (Kossuth-uca 47.), özv. Szilágyi Ferencné Király Julianna 71 éves a szegényházban.

Rendőri hírek. Gallovich Mária Révész-uca 11 szám alatti lakos feljelentést tett a rendőrségen ismeretlen tettes ellen, aki tegnap délután besurrant nyitvahagyott lakásába és egy ébresztőlőrárt elloptott. — Kerekes István Hédeváry-uccai piaci árus kocsijáról ismeretlen tettes lelopja a gazda télikabátját. — Hétfőre virradó éjszaka özv. Fischer Ferdinándné Kossuth-uca 5. szám alatti udvaráról 5. Telek János Bécsi-uccai lakostól két tyukot elloptak.

Gyanús tüzeset. Hétfőn délelőtt Makón a Jókai-ucca 1. számú háznál, amely Diós István tulajdona, tűz támadt. A szomszéd ház kerítése mellett felhalmozott csutkákrakás gyulladt ki, amit a kivonult tűzoltóság percek alatt eloltott. A tüzeset az első pillanatban már gyanús volt s a hivatalos vizsgálat is megállapította, hogy gyújtogatás történt. A rendőrség most keresi a gyújtogatót, de egyidejűleg a károsult gazda ellen is megindították a kihágási eljárást azért, mert közvetlen a szomszéd kerítése mellé halmozott fel gyúlékony anyagot.

Újraválasztották a Gazdasági Egyesület vezetőjét. Vasárnap tartotta a Makói Gazdasági Egyesület tisztújító közgyűlését S. Bálint György elnöke alatt. Nagy Ernő ügyvezető elnök adott részletes beszámolót a mandátumát visszaadó egyesületi tisztikar és vezetőség három éves működéséről s a gazdaérdekek védelmében, az egyesület fejlesztésének szolgálatában végzett munkásságáról. Az egyesületet 3 évvel ezelőtt 15 ezer pengő adósság terhelte, amely három év alatt 2500 pengőre csökkent. Szuly Elemér kamarai titkár a kecskeméti mezőgazdasági kamara elismerését tolmácsolva s megállapította, hogy a kamara területén a makói gazdasági egyesület vezetése eredményes működése példát adó. A közgyűlés megjelent tagjainak bizalma osztatlanul megnyilvánult a régi vezetőség mellett s a lépő elnökségnek, valamint vitéz Galamb Sándor korelnöknek választást ajánló javaslatával szemben egyhangú közfelkiáltással választották újra meg a régi elnökséget és vezetőséget. A választással kapcsolatos felszólalások, üdvözlések és programadások után vitéz Galamb Sándor indítványára kimondotta a közgyűlés, hogy 500 pengős tanulmányi alapot létesít gazdái fjak számára.

Hivatali szünet május 30-án. A belügyminiszter rendjele értelmében az eucharisztikus kongresszus ünnepségeire való tekintettel május 30-án az országos állami és önkormányzati hivatalokban szünetnap lesz.

A Történelmi és Régészeti Társulat ülése. Vasárnap közgyűlést tartott a Csanádmegyei Történelmi és Régészeti Társulat. A közgyűlés tudomásul vette az előterjesztett titkári jelentést, majd a mezőkövácsházi határban tervezett ásásokra 600, a makói vöröskereszt melletti régészeti kutatásokra pedig 100 pengő költséget szavazott meg. Ezután újraválasztotta a közgyűlés az egyesület tisztikarát s Csepregi Imre dr. alelnök meleg szavakban méltatta a betegsége miatt távollevő és újraválasztott Tarnay Ivor ny. alelnök, társulati elnök érdemeit.

Megtört szívvel tudatjuk szeretet legjobbat, testvér és sógor

Kakuszi János

41 éves korában rövid szenvedés után elhunyt. Drága halottunk temetése május 18-án d. u. 5 órakor a felsővárosi gyevi temető ravatalozójából.

Engesztelő szentmise 18-án reggel 7 órakor a felsővárosi templomban lesz bemutatva. **GYÁSZOLÓ CSALÁD.**

A DÉLMAGYARORSZÁG
R E G É N Y E

NÉGY NEGYED

I R T A
M A G Y A R L Á S Z L Ó

Az augusztusi napfény gazdagon árad be a széles ablakon, elborítja a kiflimorzás abroszt, a fülespoharakban aranyfényvel lánghatóluk a fehérhabos sör és a szivarokból fölkarikázó füst opállá változik.

— Hallom, — szólal meg rekedtes hangon az anyakönyvvezető —, hogy kiadó a Hold-uccai házban mind a négy lakás. Mondják, hogy valami apróhirdetés is volt az újságban. Hát elköltözött mind a négy család?

— Bizony, itthagytak valamennyien, — bólintott a tanácsos úr.

— Igaz. Fölvitte az Isten a dolgukat. Több, mint százezer pengő jutott mindegyikre. Most már nem is férnének el abban a kétszobás lakásban.

— Képzem milyen kapósak lehetnek most ezek a szerencselakások, — szól bele a pénzügyigazgatóhelyettes. — Az emberek azt hiszik, hogy ezekben a lakásokban minden lakó megüti a főnyereményt.

— Matinák Mátyás elférne benne, — mondta csöndesen a tanácsos úr.

— Az a nyomdász? — kérdezte valaki.

— Az maradna is szívesen, de nem maradhat. Azt mondta a felesége, hogy nagyon sok a lakbér. Nem győznék.

— Hát hova tették azt a tengersok pénzt.

— Ugy elment az, olyan gyorsan, mint ahogy jött. Azt hiszem, már semmi sincs belőle, legfeljebb néhány ezer pengős adósság.

Hihetetlenül hangzik, de bizony így történt. Matinák gazdagsága nem tartott sokáig. Tulnag, tulvalószínűtlen gazdagság volt ahhoz, semhogy sokáig tarthatott volna. Matinák nem vette, nem tudta komolyan venni. A tengersok pénz teljesen megzavarta egyensúlyát és a lelkét szégyenérzettel töltötte el. Szégyelte a munkanélkül hozzátapadt ezreket és föllázadt ellenük. Az volt az érzése, hogy szabadulni kell tőlük mindenáron, mert különben hűtlen árulóává teszik osztályának.

Alapjában véve bohém volt Matinák Mátyás és a pénz most felszabadította a lelke mélyén szunnyadó urat, akit a szegénység, a munkássors bilincses rabságban tartott eddig. Eleinte még gondolt néha arra, hogy valamit meg kellene menteni Rózsika és a másik két gyerek számára, de ezek az apai ösztönök gyorsan elmerültek a költsékezés mámorában. Aztán egyre esztelenebbül szórta a pénzt. A kis kertés ház, amit az első napokban megvásárolt, tulajdonképpen soha, egy pillanatig sem volt az övé. Részegen kötötte meg a vásárt és alku nélkül olvasta le az eladó asztalára a ház képtelenül nagy vételárát. De már a telekkönyvi átírásra nem került a sor, mert néhány hét múlva az eladó féláron visszavásárolta tőle a házat, a pénzre pedig a hitelezők tették a kezüket.

Szórta a pénzt Matinák Mátyás, lázasan, mámorosan. Hosszu hónapokig tartott a dárídó, hosszú hónapokig nem jelentkeztek a nyomdászok a helyi szervezetenél a munkanélküli segélyekért, mert bőségesen eltartotta, fölruházta őket a főnyereményes szak-társ. A helyi nyomdávalatok kénytelenek voltak vidékről, Pestről hozatni nyomdai munkásokat, mert a régiiek nem értek rá dolgozni. Matinák lefoglalta őket magának. Valósággal szétosztotta köztük a vagyonát. Marokszámra gyömöszölte zsebukba a bankókat, mintha a főnyereményt nem is ő, hanem az egész nyomdászszervezet nyerte volna meg. Folyt a bor, a pezsgő és az autózás

szakadatlanul. A város legjobb cigánybandája teljesen Matinákhoz szegődött, Matinák hatalmas társaságát kísérte egyik kávéházból a másikba, minden éjszaka reggelig. A társaság pedig egyre növekedett. Aki ingyenélő akadt a városban, az mind hozzájuk sodródott és mind szívesen látott vendég volt.

Hiába sirdogált napszámra Matináké, hiába könyörgött apjának Rózsika, hiába cipelték haza minden nap részegen a gyerekek. Matináké már-már arra gondolt, hogy a rendőrség segítségét kéri és a bolondok házába záratja az urát, de nem merté valóra váltani ezt az okos tervet. A szíve legmélyén talán ő is azt érezte, hogy az urának van igazsága, hogy ez az örületes tékozlás, amely egész takaros összeghez juttatta a dorbézoló társaság nem egy ravasz és okos tagját, bosszu akar lenni a sok haszontalan verejtékért, a sok nyomoruságért, a sok reménytelenségért és az egész örömtelen, proletárelétért. Bosszu a pénzen, a gazdagságon; a büszke, hideg pénz szertartászerű megalázása.

Titokban talán, ha sirt is sokat, de együtt érzett az urával. Beletörődött ebbe az örületbe és picit már büszke is volt, amikor egy reggel vadonatúj autót vettek haza holtrészegen az urát, aki tántorogva, öklendezve fordult be az ajtón, kézenfogta a feleségét, kirángatta az uccára és vigyorogva dadogta:

— Ezt meg neked vettem... tizezerért... Ma... Ma... Ma... tinák... né... na... na... nacs-cságos asszony... — és addig nem nyugodott, amíg a felesége be nem ült a fényes kocsiba bársonyülésébe és a soffőr, Matinák Mátyás saját külön soffőrtje, végig nem futott vele hangos túlköléssel a Hold-uccán.

Még talán ez az autótétel volt a legokosabb cselekedete. Mert amikor már minden elporladt, az alaposan megviselt autót el lehetett adni kétezer pengőért. Ebből a kétezer pengőből bujt meg valamennyi Matináké blúza alatt az álomszerű gazdagság vérszegény emlékeként.

De eddig sok minden történt még. A sok dárídózás, az örökös alkohol és pénzmámor súlyos beteggé tette Matinák Mátyást. Iratózott a kijózanodás gondolatától, mert ha néha sikerült kialudnia mámorát, rettenetes és fájdalmas gondolatok gyötörték. Ilyenkor elfogta a halálvágy, mert mérhetetlenül szégyelte magát a gyerekei előtt. Kétszer-háromszor követett el öngyilkossági kísérletet is, de ebben sem volt szerencséje, mindig észrevették. Egyszer már a ruhaszárító kötélről vágta le a padlason, máskor a tóból halászták ki, még később egy rozsdás forgópisztolyt csavartak ki a kezéből.

(Folyt. köv.)

Olcsó és jó

szórakozás

**Délmagyarország
kölcsonkönyvtár!**